

തബ്ലീഗ് ജോഡിറട്ടും ശൈലേം

മായിൻകുട്ടി സുഖ്മി

സുഫിക്കമെകളിലുടെ തബ്ലീഗുകാർ ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളെ തകർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതാൽ ഒട്ടും അതഭൂതപ്പെടേണ്ട്. അവരുടെ അബ്ദാലുകളും വൃത്തുഖുകളും ഗൗസുകളും യദേശ്വരം മറഞ്ഞ കാര്യം അമ്പവാ ശൈലേം അറിയുമെന്ന് കെട്ടുകമ്പകളിലുടെ ആവർത്തനിക്കുന്നു. സമസ്തക്കാരെയും തബ്ലീഗുകാരെയും ഇടവും വലവും വയ്ക്കാം. സമസ്തക്കാർ തബ്ലീഗുകാരെ നടത്തുന്ന വിമർശനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. പക്ഷെ, ഇത്തരം കമകളുടെ പേരിൽ വിമർശിക്കുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു. “(നബിയേ) പറയുക: എൻ്റെ സ്വന്തം ദേഹത്തിനു തന്നെ ഉപകാരമോ ഉപദേവമോ വരുത്തൽ എൻ്റെ അധിനിത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ, എനിക്ക് അദ്ദേഹ കാര്യമരിയാമായിരുന്നുകും എന്ന് യാരാളം ഗുണം നേടിയെടുക്കുമായിരുന്നു. തിനു എന്ന ബാധിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. എന്നെന്നാരു താക്കീതുകാരനും വിശസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമരിയിക്കുന്നവനും മാത്രമാണ്.” (വി.ക്വ. 7:188)

ഈ തബ്ലീഗ് കമകൾ കാണാം. “ഹാജ്രത് ശഫീദ് ബൽബി പറയുന്നു. ഹിജ്ര 149ൽ എന്ന് ഹജ്ജിന് പോവുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽ വാദിസിയു പട്ടണത്തിൽ ഇരഞ്ഞി. അവിടെ എന്ന് ജനങ്ങളുടെ അടയലക്കാരങ്ങളും അവരുടെ ദൈരുക്കവും മറ്റും അധികമായി കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ സുന്നരൂപ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ്റെ വസ്ത്രത്തിനു മുകളിൽ ഒരു കമ്പിളിയും കാലിൽ ചെരിപ്പും ധരിച്ച് എല്ലാവരിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ട് രൂക്കിരിക്കുന്നതായി എന്ന് കണ്ടു. അയാൾ ഒരു സുഫി മട്ടുകാരനായിതോന്നുന്നല്ലോ. വഴിയിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഭാരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ എന്നെന്നിക്കു തോന്തി. എന്നാൽ അയാളാക് ഈ വിവരം പറയാം എന്ന വിചാരത്തിൽ എന്ന് അടുത്തേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ അയാൾ ഓ! ശഫീദ്! അധികമായ തെറ്റില്ലാരണകളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ ദുരമാകുവിൻ. “ചില ധാരണകൾ പാപമാണ്.” (ഹുജ്രാത്) എന്ന ആയത്ത് ഓതിയിട്ട് എൻ്റെ അടുക്കൽ നിന്നും പൊയ്ക്കളെന്തു...

പിന്നീട് എന്ന് വാകിസാ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തതിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പെട്ടുന്ന കണ്ടുമുട്ടി. എൻ്റെ തെറ്റില്ലാരണയിൽ നിന്നും മാപ്പ് ചോദിക്കാം എന്ന വിചാരത്തിൽ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ശഫീദേ! ഓതുക! “നിശ്ചയമായും എന്ന് വളരെ പൊറുത്ത് കൊടുക്കുന്നവനാണ്. താബെ ചെയ്യുകയും വിശസിച്ചു സൽപ്പവുത്തികൾ ചെയ്യുകയും പിന്നെ ചൊറ്റായ പാതയിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്” (ത്യാഹ)

ഈ ആയത്ത് ഓതിയിട്ട് അദ്ദേഹം പോയി. ഇദ്ദേഹം അബ്ദാലുകളിൽപ്പെട്ട ആളായിരിക്കും. രണ്ടു പ്രാവശ്യം എൻ്റെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച കാര്യം അദ്ദേഹം ഇങ്ങോട് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചല്ലോ എന്ന് എന്ന് മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു.

പിന്നീട് തങ്ങൾ ‘സയാല’ എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ പെട്ടുന്ന ആ യുവാവിനെ കണ്ടുമട്ടി. ഒരു കിണറ്റിനരികിൽ ഒരു വലിയ കോപ്പയും കയ്യിൽ പിടിച്ച് വെള്ളമടുക്കാനുള്ള

ഉദ്ദേശത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. കോപ്പ കിണറിൽപ്പോയി. അദ്ദേഹം ആകാശത്തെക്ക് നോക്കിക്കാണ്ട ചില പദ്ധതിൾ ചൊല്ലി. അല്ലാഹുവേ, ഈ കോപ്പയല്ലാതെ എൻ്റെ പകൽ യാതാനും ഇല്ല. ഈ കോപ്പ എനിക്ക് തടയരുതേ...

അതാ! കിണറിലെ വെള്ളം മുകളിൽ വന്നു. കോപ്പ എടുത്തു. വുള്ള എടുത്തു. നമസ്കരിച്ചു. ശ്രഷ്ടം മന്ത്രകുട്ടിവെച്ച് ഒരോരോ പിടിവാരി ആ കോപ്പയിലിട്ട് അതു കുലുക്കി കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ചെന്നു സലാം പറഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ നിന്നും എനിക്കും ഭക്ഷിപ്പിച്ചാലും; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ശഫീബ് അല്ലാഹുവിന്റെ അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മുടെ മേൽ ഉണ്ട്. റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് നല്ല വിചാരമുള്ള വനായിരിക്കുക. ശ്രഷ്ടം ആ കോപ്പ എനിക്ക് തന്നു. ഞാൻ അത് കുടിച്ചു. അതിൽ മലർപ്പാടിയും പഞ്ചസാരയും കലർത്തിയിരുന്നു. അതിനെക്കാൾ രസകരമായതും സുഗന്ധമുള്ളതുമായ ഭക്ഷണം ഇതിനു മുമ്പ് ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ കുടിച്ചു. അതിന്റെ ബഹക്കതുകൊണ്ട് അനേക ദിവസം എനിക്ക് വിശ്വസ്തും ഭാഹവും ഉണ്ടായില്ല.

പിന്നീട് മകയിൽ വെച്ചു കണ്ടു. വളരെയധികം ഭൂത്യസംഘങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എൻ്റെ അടുത്ത് നിന്നിരുന്ന രാജോക്ക് ഈ മഹാൻ ആരാഖ്? എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇത് മുസബ്ബനു ജാർഹർ ആണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ജാർഹർ സാദിപ് (സ) അവർക്കളുടെ പുത്രൻ. ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഇത്തരം അതഭൂതസംഭവങ്ങൾ ഇതുപോലുള്ള സയ്തിബുകളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടതുതന്നെ.

മറ്റാരു കമ. ഹജ്ജിത്ത് അബുസഖ്ലാദ് വസ്തുസ് (സ) പറയുന്നു. ഞാൻ മസ്ജിദിൽ ഹരാമിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ഹക്കിരിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകൽ രണ്ട് വസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളോട് ധാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ എൻ്റെ സദസ്സിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ഭാരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് കരുതി. അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം എൻ്റെ നേരെ നോക്കിക്കാണ്ട് ഈ ആയത്ത് ഓതി. “നിശ്വയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ളതെല്ലാം അറിയുന്നവനാണ് എന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക്ക. അവനെ നിങ്ങൾ ദയപ്പെടുക.” (ബബറ. 30) അബുസഖ്ലാദ് പറയുന്നു. ഞാൻ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായ തെറ്റിഭാരണയിൽ നിന്നും താബെ ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്ന ഉച്ചത്തിൽ വിജിക്കുകയും താഴെപറയുന്ന ആയത്ത് ഓതുകയും ചെയ്തു. “അവൻ തന്റെ ഭാസനമാരുടെ താബെ സ്വീകരിക്കുന്നവനാണ്. അവൻ എല്ലാ പാപങ്ങളും മാപ്പുചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.” (ശു)

ഒരു മഹാൻ പറയുന്നു. “ഞാൻ ഒരു സംഘത്തോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക യായിരുന്നു. വഴിയിൽവെച്ച് ഒരു സ്ത്രീ യാത്രാ സംഘത്തിന് മുന്നേ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഞാൻ എൻ്റെ മനസ്സിൽ, ഒരു ബലഹാനി സംഘത്തിൽ നിന്നും പിട്ടുപോകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി മുമ്പിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, എന്ന ചിന്തിക്കുകയും എൻ്റെ പകൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുറച്ചു ദിർഹം പോക്കറ്റിൽ നിന്നും എടുത്ത അവർക്ക് കൊടുക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയും, വാഹില വഴിയിൽ ഇരങ്ങി താമസിക്കുമ്പോൾ, എന്നെ അനേപ്പിക്കണം. ഞാൻ സംഘക്കാരിൽ നിന്നും പിരിവെടുത്ത് നിങ്ങൾക്ക് തരാം. അതുകൊണ്ട് വാഹനക്കുലി കൊടുക്കാം എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ അവർ കയ്യ് മുകളിലേക്ക് പോകിയിട്ട് മണ്ണിൽ നിന്നും എന്തോ സാധനം എടുത്തപ്പോൾ അത് ദിർഹം ആയിരുന്നു. അവർ അത് എനിക്ക് തരികയും “നീ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്നു നാം ഗൈബിൽ നിന്നും പറയുകയും ചെയ്തു.” (ഹജ്ജിന്റെ മഹത്തങ്ങൾ പേജ്. 456-462)

ജാലവിദ്യക്കാരൻ്റെ ലാഭവബുദ്ധിയോടെ ഗൈബിൽ കളിക്കുന്ന വോജാക്കൾ. ആരാഖിവർ? എന്തിനാണ് ഈ കമകൾ? മുസ്ലിംകളെ കെട്ടുകമകളിൽ തളച്ചിട്ടു നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗുഡാലോചനയാണോ ഇത്? സംശയിക്കുന്നവരെ കുറും പറയാൻ പറ്റില്ല. ഇതിന് സമാനമായ പാട്ടല്ലോ മൊയ്തീന്മാലയിലുള്ളത്. “ കുപ്പിയകതുള്ള വസ്തുവിനെപ്പോലെ കാണ്മാം ഞാൻ നിങ്ങടെ വർഖകം എന്നോവർ.”

അല്ലാഹു അവൻ്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മുൾപ്പെടെ അറിയിക്കുന്നു. “(നബിയേ പറയുക. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത് നിങ്ങൾ മരിച്ച പെച്ചാലും വെളിപ്പെടുത്തിയാലും അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അല്ലാഹു ഏത് കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.)” (3:29) “നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നതും പരസ്യമാക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നു.” “അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതും അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അറിയുന്നു.” (28:69) ഇതുപോലെ അനവധി ആയത്തുകളുണ്ട്. അവയിൽ പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളാണ് തബ്ലീഗുകാരുടെ വോജാകൾ സ്വന്തമാക്കിയത്.

അവരുടെ പുതുമ നിരഞ്ഞ ഒരു സ്വപ്നകമെ പറയാം. അതിൽ ഇവരുടെ ബന്ധം എന്നൊക്കെയെന്ന് ബോധ്യമാവും. അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സുഫിയാണ് ജുനൈദ്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ സ്വപ്നത്തിൽ ശൈത്യാനന്ദ പുർണ്ണനശനായിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: മനുഷ്യരുടെ മുന്പിൽ നഘനാവാൻ നിനക്ക് നാണമില്ലോ? അവൻ പറയുകയാണ്. ഇവർ വല്ല മനുഷ്യരുമാണോ? എൻ്റെ ശരീരത്തെ ശോഷിപ്പിച്ചു, എൻ്റെ കരളിനെ കരിച്ചു കളഞ്ഞ ശൈനിസിയു പള്ളിയിലിരിക്കുന്നവരാണ് മനുഷ്യർ. ജുനൈദ് പറയുന്നു. ഞാൻ ശൈനിസിയു പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ കാൽമുട്ടിൽ തലവെച്ച് മുറാഖായിൽ ചില മഹാസ്തമാരയാണ് കണ്ടത്. എന്ന കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. ആ നീചന്റെ വാക്കുകൾ മുലം നീ എവിടെയെങ്കിലും വഞ്ഞനയിൽപ്പെടുപോകരുതേ!

മസുഫിയിൽ നിന്നും ഏകദേശം ഇതുപോലെ തന്നെ ഉദ്ദരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ശൈത്യാനന്ദ നഘനായിക്കണ്ടപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഇപ്രകാരം നടക്കാൻ നിനക്ക് നാണമില്ലോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിൽ സത്യം. ഇവർ മനുഷ്യരായിരുന്നുവെങ്കിൽ കൂട്ടികൾ പത്ത് കളിക്കുന്നതുപോലെ ഇവരെക്കാണ്ട് ഞാൻ കളിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എൻ്റെ ശരീരത്തെ അസ്വാധാരകിയ അവരാണ് മനുഷ്യർ! എന്ന പറഞ്ഞ ഒരു സംഘം സുഫിയാക്കളെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. (ദിക്ക്‌റിൻ്റെ മഹത്വങ്ങൾ, പേ. 68, 69) (ദിക്ക്‌റ വഹിയിൻ്റെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ)

സുഫിയാക്കൾക്ക് വേണ്ടി പണി എടുക്കുന്നത് ശൈത്യാനന്ദ തന്നെയാണ്. ഏതായാലും കൂട്ടി സുഫികളടക്കം ശൈത്യം അറിയുന്നവരായി. വനിതാസുഫികളും പിറകിലല്ല. ഹസ്തിൽ ഇബ്രാഹീം വവാസ് പറയുന്നു. “ഞാൻ ഒരു പ്രാവശ്യം ഒരു മലയിൽ സഖ്യരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോപ്പാൾ എനിക്ക് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട് വന്നു. ഞാൻ അതെല്ലാം സഹിക്കുകയും നല്ല മുഖപ്രസന്നതയോടുകൂടി തന്നെ അതിൽ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഞാൻ മക്കാമുകർമ്മയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഈ നല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഒരു ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രദ്ധായിരുന്നു. ഞാൻ തവാഹ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോപ്പാൾ പിന്നിൽ നിന്നും ഒരു വൃഥ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇബ്രാഹീം! ആ മലയിൽ ഇഞ്ചാസിയും നിന്റെ കുടെത്തനെയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അല്ലാഹുവിൻ്റെ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നും മറ്റാരു ഭാഗത്തെക്കും നിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിയേണ്ട എന വിചാരത്തിലാണ് ഞാനോന്നും മിണ്ടാതിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിനക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ദുർശചിന്ത നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും നീ നീക്കിക്കളയുക.” (ഹജ്ജിൻ്റെ മഹത്വങ്ങൾ, പേജ്. 480)

ഇത്തരം കളിക്കമെകളിൽ നിന്നും മുസ്ലിം സമുദായത്തെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുന്ന എന്നു നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം...